

Der er til de 3 Endringsforslag under Nr. 6, 7 og 8 stillet 3 Underendringsforslag af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgbreds (Alberti). Det vil sees, at disse 3 Forslag gaae ud paa det Samme; det er den samme Tanke, som han vil skaffe Indpas, hvad enten det ene eller det andet af de 3 Forslag under Nr. 6, 7 og 8 bliver vedtaget. Medens de 6 Forslagsstillere ere enige i, at forsaavidt Kriminal- og Politiretten skal have med disse Smaasager at gjøre, skulle 3 Dommere være tilstrækkelige, skjøndt Reglen ellers er, at 5 Assessorer skulle deeltage i Sagernes Behandling og Paakjendelse i Kriminal- og Politiretten, gaae Underendringsforslagene ud paa, at 5 Assessorer ogsaa skulle, i paakommende Tilfælde, deeltage i de heromhandlede Smaasagers Behandling. Jeg troer imidlertid ikke, at det ærede Things Majoritet vil give disse Underendringsforslag Medhold. Det er overensstemmende med, hvad det ærede Thing har vedtaget ifjor, at man har meent, at 3 Assessorer skulde være tilstrækkelige. Det er jo vel ganske sikkert, at man fra en vis Side kan sige, at 5 Assessorer give en større Garanti end 3; men dertil kan deels bemærkes, at Konsekvensen heraf kunde føre meget videre, og dernæst maa det ikke glemmes, at Fordringerne i Henseende til Garantien paa Grund af Dommerens Antal kunne stilles saa høit, at de komme i et besynderligt Misforhold til Betydningen af de Sager, hvorom her er Tale. Her er Tale om Smaasager og offentlige Politisager, og det turde dog vistnok være tilstrækkeligt, naar 3 Mænd af Kriminal- og Politiretten beskæftige sig dermed. — Under Nr. 9 er der af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Feddersen) stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at naar det i § 17 i Slutningen af første Stykke hedder, at Dommeren er berettiget til at hæve en Sag, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre, saa skal denne Myndighed, forsaavidt Sagen er reist efter Begjæring af en privat Klager, kun tilkomme ham, naar den private Klager samtykker herti. Til dette Forslag er der fremdeles, som det vil sees, af nogle andre Medlemmer, hvortil jeg ogsaa hører, stillet et Underendringsforslag, som gaaer ud paa noget

nærmere at bestemme og indskrænke det Underendringsforslag, som er stillet under Nr. 9. Man har for det Første meent, at Ordet „Klager“ ikke er rigtig korrekt; her tales nemlig ikke om private, men om offentlige Politisager, altsaa om Sager, i hvilke den enkelte Mand, paa hvis Begjæring der overhovedet er reist Sag, ikke i egentlig Forstand kan siges at være optraadt som Klager. Dette er imidlertid kun en Redaktionsforandring, mere Betydning har det Andet, at hans Samtykke til, at Sagen bortfalder, kun skulde behøves, forsaavidt som han er forurettet. Det forekommer os, at der ikke er nogen Grund til at gjøre en offentlig Sags Behandling og Forfølgning afhængig af en simpel Angiver; kun da kunde der være Tale om, forekommer det os, at tage Hensyn til hans Dulle eller Begjæring, naar han selv maatte siges at være forurettet ved den Handling, hvorover han har ført Klage, og som der er Tale om, at det Offentlige nærmere skal undersøge. Selv forøvrigt naar dette Underendringsforslag vedtages, maa jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg har nogen Betænkelighed ved Forslaget. Det vil jo sees, at efter § 17 i Lovforslaget skal Dommeren have Myndighed til at hæve den videre Forfølgning af en Sag, naar den er henviist til Retten af Politidirektøren; om ogsaa den Mand, der staaer i Spidsen for offentlige Sagers Forfølgning her i Byen, har fundet, at der var Anledning til at kræve en retslig Undersøgelse, skal dog Dommeren være bemyndiget til, naar han finder, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge Sagen videre, at hæve den. Men det forekommer mig, at det ikke ret vel vil harmonere dermed at give en enkelt privat Mand, der vel at mærke ikke staaer i nogen Parts Forhold — det er ingen privat Sag, her er Tale om, og altsaa kan han ikke med Føie siges at være tilstede som Klager — en større Ret end Politidirektøren til fremdeles at forlange en offentlig Undersøgelse fortsat, med Hensyn til hvilken Dommeren, efter foreløbig at have undersøgt Sagen, erklærer, at der ikke er tilstrækkelig Anledning til at forfølge den videre. Naar man et Dørligt vil estertænke, i hvilke Forhold der fornemmelig kunde blive Spørgsmaal om Anvendelsen af